

traktsprosten m. m. C. S. Ärre (den tredje, Majoreren m. m. C. O. Funck var frånvarande), med följande ord:

»Den tillfredsställelse Stockholms simsällskap erfar vid tanken på sin 50-åriga tillvaro, får sin fulla betydelse genom det tillfälle, som i dag erbjuder sig, att för första gången få till egna ledamöter öfverlemna dess högsta hederstecken, nämligen till Expeditionsskreteraren och Riddaren v. Printzencreutz, Kontraktsprosten och Ordensledamoten Ärre och Majoreren och Riddaren af Funck, till hvilka Herrar jag således å Stockholms simsällskaps vägnar har äran öfverlemna *Jubelkransen*.» — Sedan jubelmagistrarne blifvit bekransade, yttrade Promotor: »Mina Herrar! Med detta vedermäle af aktning har Stockholms simsällskap icke för afsigt att utmärka en lång och hedrande lefnad, utan endast att till Eder frambara en enkel gärd af tacksamhet för att J, ännu med grånad hjessa, omfattan med värma den konst, som är föremålet för sällskapets sträfvan och som en gång utgjorde Eder ungdomsglädje.» Deretter afsjöngs på melodien »Mandom, mod och morske män» följande sång till jubelmagistrarne.

Så i allvar, som i glam,
tiden går sin bana fram;
ingen hejda kan dess lopp,
rikt på minnen, rikt på hopp.
:||: Skönt är då
kraftfull stå
än i lifvets höst och få
skåda på den tid som flytt:
bilder lefvande på nytt. :||: